

5

ГЕОРГИ ГЕОРГИЕВ. Учител на Вапцаров.

Малко, много малко ценни сведения мога да дам за Никола Йонков Вапцаров из неговия училищен живот.

През 1926 година Никола Йонков Вапцаров постъпи в Машинното училище, в което аз бях преподавател по бълг. език и литература, след като издържа състезателния изпит по български и математика, заедно с още 40 души щастливци. Понеже от няколко години числото на желаещите да постъпят в училището надминаваше няколко пъти числото на определените за приемане, високия успех и доброто поведение бяха решаващите условия за постъпване. На изпит се явяваха най-добрите и силни ученици /дори талантиливи/ от всички гимназии на страната, а и комисията при оценките биваше взискателна и справедлива.

Вапцаров, природно интелигентен и добре подготвен, издържа изпита добре и бе един от първите в списъка на приетите. Как изживя шестгодишния курс на това училище, не мога да кажа. Знам само, че на много ученици строгата дисциплина на училището, суровия войнишки живот и точно определената насока на възпитанието им в духа на тогавашните държавнически идеи, не им доставяха голямо удоволствие, не отговаряха на техния характер и темперамент: някои напускаха рано, други биваха изключени, а други, взели твърдото решение да довършат училището, за да си осигурят едно по-добро бъдеще, "свиваха се" в себе си, работеха усърдно и избягваха и се пазеха от постъпки, които можеха да ги изложат пред очите на началството. Към последната група, струва ми се, спадаше и Вапцаров. Той в клас се държеше тихо, работеше усилено и с възторг и въздушевание, но често погледът му замечтан се взираше в неопределеното пространство, тогава той изпускаше нишката на работата в клас, изживяваше своя вътрешен мир, следеше своите вътрешни видения и биваше далеч от